

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/140/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514204032
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3514204032.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Anderlovej v spore žalobcu R. banka Y., a.s., so sídlom M., F. XX, Z.: XX XXX XXX, proti žalovanej G. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., W. S. XXX, o zaplatenie 5.442,71 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 18. decembra 2017, č.k. 12C/440/2014-172 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej výrokovej časti III. a výrokovej časti o náhrade trov konania IV. p o t v r d z u j e.

Žalovanej p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zastavil konanie v časti o zaplatenie 4.624,81 Eur a v časti o zaplatenie poplatkov vo výške 60,- Eur, v časti úroku vo výške 123,25 Eur a v časti sankčných poplatkov vo výške 65,36 Eur. Výrokom II. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 817,91 Eur, úroky vo výške 282,17 Eur, vyčíslené úroky z omeškania vo výške 7,17 Eur a úroky z omeškania 8 % ročne zo sumy zo sumy 5.544,21 Eur od 12.03.2014 do 25.03.2014, zo sumy 5.542,71 Eur od 26.03.2014 do 31.03.2014, zo sumy 5.442,71 Eur od 01.04.2014 do 03.06.2014, zo sumy 5.437,04 Eur od 04.06.2014 do 02.09.2014, zo sumy 5.435,35 Eur od 03.09.2014 do 22.10.2014, zo sumy 5.354,78 Eur od 23.10.2014 do 09.01.2015, zo sumy 5.298,14 Eur od 10.01.2015 do 15.01.2015, zo sumy 5.188,14 Eur od 16.01.2015 do 05.03.2015, zo sumy 5.177,44 Eur od 06.03.2015 do 25.05.2015, zo sumy 4.667,44 Eur od 26.05.2015 do 30.06.2015, zo sumy 4.454,94 Eur od 01.07.2015 do 21.07.2015, zo sumy 4.355,90 Eur od 22.07.2015 do 05.08.2015, zo sumy 4.340,03 Eur od 06.08.2015 do 21.08.2015, zo sumy 4.221,33 Eur od 22.08.2015 do 10.09.2015, zo sumy 4.204,49 Eur od 11.09.2015 do 21.09.2015, zo sumy 4.085,79 Eur od 22.09.2015 do 21.10.2015, zo sumy 3.986,02 Eur od 22.10.2015 do 05.11.2015, zo sumy 3.984,99 Eur od 06.11.2015 do 20.11.2015, zo sumy 3.866,29 Eur od 21.11.2015 do 21.12.2015, zo sumy 3.667,00 Eur od 22.12.2015 do 22.12.2015, zo sumy 3.655,02 Eur od 23.12.2015 do 23.12.2015, zo sumy 3.645,02 Eur od 24.12.2015 do 11.01.2016, zo sumy 3.644,99 Eur od 12.01.2016 do 31.01.2016, zo sumy 3.524,59 Eur od 22.01.2016 do 03.02.2016, zo sumy 3.524,52 Eur od 04.02.2016 do 19.02.2016, zo sumy 3.404,82 Eur od 20.02.2016 do 02.03.2016, zo sumy 3.404,73 Eur od 03.03.2016 do 10.03.2016, zo sumy 3.392,20 Eur od 11.03.2016 do 21.03.2016, zo sumy 3.272,50 Eur od 22.03.2016 do 21.04.2016, zo sumy 3.152,80 Eur od 22.04.2016 do 04.05.2016, zo sumy 3.152,71 Eur od 05.05.2016 do 20.05.2016, zo sumy 3.033,01 Eur od 21.05.2016 do 06.06.2016, zo sumy 3.032,42 Eur od 07.06.2016 do 21.06.2016, zo sumy 2.912,72 Eur od 22.06.2016 do 04.07.2016, zo sumy 2.912,14 Eur od 05.07.2016 do 21.07.2016, zo sumy 2.792,44 Eur od 22.07.2016 do 02.08.2016, zo sumy 2.791,85 Eur od 03.08.2016 do 19.08.2016, zo sumy 2.672,15 Eur od 20.08.2016 do 05.09.2016, zo sumy 2.671,55 Eur od 06.09.2016 do

13.09.2016, zo sumy 2.656,78 Eur od 14.09.2016 do 21.09.2016, zo sumy 2.537,08 eur od 22.09.2016 do 04.10.2016, zo sumy 2.536,49 Eur od 05.10.2016 do 21.10.2016, zo sumy 2.416,79 Eur od 22.10.2016 do 02.11.2016, zo sumy 2.416,19 Eur od 03.11.2016 do 21.11.2016, zo sumy 2.296,49 Eur od 22.11.2016 do 02.12.2016, zo sumy 2.295,89 Eur od 03.12.2016 do 21.12.2016, zo sumy 2.076,19 Eur od 22.12.2016 do 04.01.2017, zo sumy 2.075,59 Eur od 05.01.2017 do 20.01.2017, zo sumy 1.949,09 Eur od 21.01.2017 do 06.02.2017, zo sumy 1.948,50 Eur od 07.02.2017 do 21.02.2017, zo sumy 1.824,80 Eur od 22.02.2017 do 02.03.2017, zo sumy 1.824,22 Eur od 03.03.2017 do 21.03.2017, zo sumy 1.700,52 Eur od 22.03.2017 do 03.04.2017, zo sumy 1.699,92 Eur od 04.04.2017 do 21.04.2017, zo sumy 1.576,22 Eur od 22.04.2017 do 04.05.2017, zo sumy 1.575,62 Eur od 05.05.2017 od 19.05.2017, zo sumy 1.451,92 Eur od 20.05.2017 do 05.06.2017, zo sumy 1.451,33 Eur od 06.06.2017 do 14.06.2017, zo sumy 1.439,35 Eur od 15.06.2017 do 21.06.2017, zo sumy 1.315,65 Eur od 22.06.2017 do 10.07.2017, zo sumy 1.315,06 Eur od 11.07.2017 do 21.07.2017, zo sumy 1.191,36 Eur od 22.07.2017 do 07.08.2017, zo sumy 1.190,78 Eur od 08.08.2017 do 21.08.2017, zo sumy 1.067,08 Eur od 22.08.2017 do 04.09.2017, zo sumy 1.066,50 Eur od 05.09.2017 do 21.09.2017, zo sumy 942,80 Eur od 22.09.2017 do 04.10.2017, zo sumy 942,20 Eur od 05.10.2017 do 20.10.2017, zo sumy 818,50 Eur od 21.10.2017 do 03.11.2017 a zo sumy 817,91 Eur od 04.11.2017 do zaplattenia, a to všetko formou splátok vo výške 100,- Eur mesačne, vždy do 25. Dňa v mesiaci, počnúc nasledujúci mesiac po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť pod hrozbou straty výhody splátok, keď nezaplattením jednej splátky sa stáva splatný celý dlh. Výrokom III. vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. Výrokom IV. žalobcovi priznal právo voči žalovanej na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je povinná žalovaná zaplatiť k rukám právneho zástupcu žalobcu do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou, doručenou súdu dňa 02.05.2014 voči žalovanej domáha zaplattenia sumy 5.442,71 Eur titulom nezaplattenej istiny, nezaplattenej úrokov 406,11 Eur, nezaplattenej sankčných poplatkov 72,53 eur, úroku 15,90 % ročne z nezaplattenej istiny od 30.04.2014 do zaplattenia, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne z nezaplattenej istiny a úrokov od 12.03.2014 do zaplattenia, poplatkov za upomienky vo výške 60,- eur a náhrady trov konania. Dňa 16.04.2015, bolo súdu doručené späťvzatie žaloby v časti uplatnených poplatkov za upomienky vo výške 60,- Eur. Následne žalobca dňa 09.05.2016 zobral žalobca žalobný návrh späť v časti úroku vo výške 123,25 Eur a v časti sankčných poplatkov vo výške 65,36 Eur, pričom žalobca uviedol, že si úrok uplatňuje vo výške 282,57 Eur a vyčíslený úrok z omeškania vo výške 72,53 Eur, ktorý bol nesprávne v žalobnom návrhu uvedený ako sankčné poplatky. Následne podaniami zo dňa 04.08.2017 a 13.11.2017 zobral žalobca žalobný návrh v časti o zaplattenie istiny vo výške 4.624,81 Eur, z dôvodu vykonaných úhrad žalovanou. S poukazom na dispozičné oprávnenie žalobcu súd konanie v časti o zaplattenie 4.624,81 Eur a v časti o zaplattenie poplatkov vo výške 60,- Eur, v časti úroku vo výške 123,25 Eur a v časti sankčných poplatkov vo výške 65,36 Eur zastavil. Žalovaná nevyjadrila nesúhlas so zastavením konania v priebehu dokazovania. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že žalobca je právnická osoba zapísaná v obchodnom registri, ktorá má v predmete podnikania o. i. i poskytovanie úverov. Žalovaná je fyzická osoba - nepodnikateľ. Dňa 20.09.2012 uzatvoril žalobca ako veriteľ so žalovanou ako dlžníkom Úverovú zmluvu č. XXXX, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý bezúčelový úver vo výške 6.000,- Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 96-tich anuitných splátkach vo výške 111,39 Eur s termínom splatnosti prvej splátky 15.10.2012 a so splatnosťou úveru 16.09.2020 s určenou hodnotou RPMN vo výške 18,04 %. Právne vec súd posúdil podľa § 273 ods. 1, § 365, § 497 ods. 1, § 499, § 502 ods.1 veta prvá Obchodného zákonníka; § 369 odsek 1 Obchodného zákonníka v znení účinnom od 15.1.2009; § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka. Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci súd vyvodil právny záver, že žalobný návrh bol podaný dôvodne. Žalobca preukázal platné uzavretie úverovej zmluvy medzi ním, ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom. Uzatvorená Zmluva má charakter spotrebiteľskej zmluvy, keďže bola uzatvorená medzi dodávateľom v súvislosti s výkonom podnikateľskej činnosti žalobcu a žalovanou, ako spotrebiteľom, ktorý pri jej uzavieraní a plnení nekonal v rámci svojho zamestnania, povolania alebo podnikania, pričom žalobca správne vyčíslił RPMN, ako i špecifikoval jednotlivé splátky a celkové náklady spotrebiteľa. Na základe zmluvy o úvere, bol žalovanej poskytnutý bezúčelový úver vo výške úverového rámca 6.000,- Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 96 mesačných splátkach. Žalovaná splátky neplatila riadne a včas, na základe čoho došlo k zosplattneniu celého úveru, a preto žalobcovi vznikol nárok na zaplattenie nesplattenej časti úveru. Po zohľadnení vykonaných splátok vo výške 4.624,81 Eur, uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 817,91 Eur. Pokiaľ išlo o nárok na úhradu zmluvných úrokov z úveru, t.j. vo výške 15,90 % ročne z dlžnej sumy do zaplattenia, súd v tejto časti návrh zamietol, pretože bolo preukázané, že strany sporu si dojednali

zmluvné úroky 15,90 % ako fixné do doby splatnosti úveru. Žalobca pristúpil v zmysle zmluvných dojednaní k zosplateniu celého úveru. Vychádzajúc z toho, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru podľa názoru súdu žalobcovi zmluvné úroky odo dňa účinkov zosplatenia nepatria. Súd vychádzal z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky č. ÚS IV. 476/2012 z 18.9.2012, z ktorého vyplýva, že Ústavný súd SR súhlasil s názorom odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania. Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnuté úroky z úveru nevzniká, iba právo na úroky z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou. Povedané inak v protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. 87/1995 Z.z.. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a nar. vl. Alternatívne (podľa povahy zmluvnej úpravy) subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka. Súčasne súd zamietol návrhy v časti úrokov z omeškania vo výške 8 % ročne z nezaplatených úrokov vo výške 406,11 Eur, pretože predmetný nárok nebol zo strany žalobcu riadne uplatnený a k jeho uplatneniu došlo po začatí konania bez podania návrhu na pripustenie zmeny petitu v zmysle § 139 a nasl. C.s.p.. Súčasne súd poukazuje na skutočnosť, že nie je dôvodné priznať nárok v časti, v ktorej došlo k späťvzatiu, a to dňa 16.04.2015 v časti uplatnených poplatkov za upomienky vo výške 60,- Eur a dňa 09.05.2016 v časti úroku vo výške 123,25 Eur a v časti sankčných poplatkov vo výške 65,36 Eur, pričom sám žalobca uviedol, že si úrok uplatňuje vo výške 282,57 Eur a vyčíslený úrok z omeškania vo výške 72,53 Eur, ktorý bol nesprávne v žalobnom návrhu uvedený ako sankčné poplatky. Lehotu na splnenie uloženej povinnosti určil žalovanej v súlade s § 232 ods. 3, 4 C.s.p. s poukazom na zistené majetkové pomery žalovanej a vyjadrením súhlasu zo strany žalobcu s povolením splátok. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 2, § 256 v spojení § 262 ods. 2 C.s.p., v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a zohľadní procesné zavinenie strany sporu. V predmetnom konaní súd žalobe nevyhovel len v nepatrnej časti a k zastaveniu konania došlo z dôvodu, že žalovaná po začatí konania uhradila časť uplatneného nároku, a preto súd žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Súd zároveň uviedol, že o výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

2. Proti tomuto rozsudku, a to v zamietajúcej výrokovej časti III. podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie považoval za nesprávny a odôvodňoval odvolanie tým, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Mal za to, že nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatení. Poukázal na ust. § 502 ods. 1 a § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka i komentár IURA Edition. Pri omeškaní s vrátením peňažných prostriedkov má veriteľ nárok jednak na úrok z úveru a jednak na úrok z omeškania. Úprava úroku z omeškania, ako aj úroku z úveru je podporná, a preto je rozhodujúce, ako sa strany dohodli v zmluve. Tvrdenie, že po zosplatení úveru veriteľovi už neprislúcha nárok na odplatu za poskytnuté peňažné prostriedky, nemá podľa žalobcu oporu v právnych predpisoch. Žalobca poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/12/2017-90 zo dňa 31.01.2017. Obsahom záväzku dlžníka z úveru je nielen vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky - úver, ale aj úroky. Úroky sú odplatom za poskytnutie peňažných prostriedkov, predstavujú cenu úveru, dlžník ich je povinný platiť od okamihu ich reálneho poskytnutia až do okamihu ich reálneho vrátenia, a to či už v lehote alebo v omeškaní. V zmysle § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok, alebo jednej splátky po dobu dlhšie ako 3 mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi. Ďalej poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Co/23/2017-92 zo dňa 29.11.2017, rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 8Co/193/2017-88 zo dňa 07.12.2017 ak aj na ďalšie rozhodnutia súdov. Úrok z úveru je v podstate cena za používanie poskytnutých peňažných prostriedkov, preto má dlžník zásadne povinnosť platiť tento úrok za skutočnú dobu ich používania, t. j. až do doby skutočného vrátenia úveru veriteľovi, pokiaľ si strany zmluvy o úvere nedohodli niečo iné. Rozhodovacia prax a aj právna literatúra je jednotná v tom, že úroky dohodnuté pri poskytnutí peňažnej pôžičky alebo úveru predstavujú odmenu za používanie požičanej

istiny. Pokiaľ sú dohodnuté úroky odmenou za používanie istiny, úroky z omeškania predstavujú zákonnú sankciu za omeškanie s platením istiny a na rozdiel od dohodnutého úroku ich môže veriteľ požadovať, aj keby neboli zmluvne dohodnuté tak, ako vyplýva z ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Využitie práva veriteľa na zosplatenie mení len splatnosť úveru, t. j. peňazí, nie ich cenu vyjadrenú v úroku a nemôže samo o sebe veriteľovi prívodiť zhoršenie jeho práv. Zmluvné úroky sú odplatom za poskytnutie peňažných prostriedkov na základe úverovej zmluvy, predstavujú cenu úveru a dlžník je povinný ich platiť od okamihu reálneho poskytnutia peňazí až do okamihu ich reálneho vrátenia, a to či už v lehote alebo v omeškaní. Na rozdiel od toho úroky z omeškania predstavujú zákonnú sankciu za omeškanie so splatením istiny a veriteľ ich môže požadovať i keď neboli dojednané. Pri tom platí, že môžu existovať popri sebe. Ohľadne úroku z omeškania zo zmluvných úrokov žalobca odkázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14Co/542/2016-59 zo dňa 13.06.2017, z ktorého vyplýva, že v prípade, že sa zmluvné úroky stali súčasťou istiny, tak ako v súdnej veci, môže žalobca po práve požadovať aj úrok z omeškania z tejto istiny, teda z dohodnutých úrokov za poskytnutý úver. Žalobca tiež poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Co/19/2017-103 zo dňa 29.11.2017 a rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 25Co/219/2017-104 z 13.12.2017. Žalobca navrhoval, aby odvolací súd v zmysle § 388 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil tak, že žalobe vyhovie v plnom rozsahu a zaviazal žalovaného zaplatiť dlh v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň žalobcovi priznal náhradu trov konania aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov.

3. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že dlh chce poctivo splatiť a stotožňuje sa s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie. Uviedla, že predtým dlh splácala až do času, keď zostala bez práce. Keď mala prácu, si svoju povinnosť opäť plnila, čo dokázala predložením výpisov z účtu, čo žalobca nezohľadnil. Po rozhodnutí súdu prvej inštancie v roku 2017 dlh spláca, čo môže preukázať výpismi z účtu. Niektoré mesiace vo výške 100,-eur a niektoré vo výške 30,- eur. V roku 2017 požiadal o starobný dôchodok, predtým poberala invalidný dôchodok. Manžel je tiež v rovnakej situácii a nemohol jej pomôcť. Poukazovala na to, že aj jej syn ju pripravil o veľa peňazí.

4. Žalobca k vyjadreniu žalovanej uviedol, že eviduje platby, ktoré žalovaná uskutočnila v priebehu súdneho konania na predmetný dlh. Žalobca prikladá prehľad úhrad, ktoré žalovaná uskutočnila po dni 03.11.2017 (platby do 03.11.2017 boli zahrnuté v rozsudku č. k. 12C/440/2014-172). Uviedol, že nakoľko nedošlo k splateniu celého dlhu, žalobca na podanom odvolaní trvá.

5. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutom rozsahu v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebný v napadnutej zamietajúcej výrokovej časti III. a výrokovej časti o náhrade trov konania IV. podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť z nasledovných dôvodov:

6. So zreteľom na obsah odvolania žalobcu, v odvolacom konaní bol preskúmaný výrok napadnutého rozsudku, ktorým bola žaloba zamietnutá, ako aj súvisiaci výrok o trovách konania, a preto výrok, ktorým bolo konanie v časti zastavené a výrok, ktorým bolo žalobe čiastočne vyhovené, ktoré odvolaním napadnuté neboli, v odvolacom konaní preskúmané neboli a ako také nadobudli právoplatnosť.

7. Pokiaľ ide o zamietnutie žaloby v časti týkajúcej sa zmluvného úroku vo výške 15,90 % ročne zo dlžnej sumy do zaplatenia, súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na tom právnom závere, že po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalobcovi neprináležia zmluvne dohodnuté úroky z úveru, ale len úroky z omeškania. Poukázal na judikatúru súdov, a to najmä na uznesenie Ústavného súdu SR č. ÚS IV. 476/2012 Z 18.09.2012 a rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/190/2014 zo dňa 30.06.2015.

8. Odvolací súd považuje tento právny názor súdu prvej inštancie za správny a stotožňuje sa aj s odôvodnením napadnutého rozsudku v celom rozsahu podľa § 387 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam žalobcu uvádza nasledovné:

9. Uzavretý zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovanou na základe zmluvy o úvere zo dňa 20.09.2012 je potrebné, aj podľa názoru odvolacieho súdu, posudzovať ako spotrebiteľský zmluvný vzťah. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplýva, že na základe zmluvy o úvere poskytol žalobca žalovanej úver vo výške 6000,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v mesačných splátkach po

111,39 eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaná si neplnila svoju povinnosť vyplývajúcu z uzatvorenej zmluvy o úvere, napriek výzve nezaplatila omeškané splátky riadne a včas, žalobca listom zo dňa 17.02.2014 úver zosplatnil.

10. Odvolací súd má za to, že v predmetnej veci súd prvej inštancie správne uzavrel, že dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu. V zhode s názorom súdu prvej inštancie, odvolací súd opakuje, že po zosplatnení úveru je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania. Takýto záver súdu prvej inštancie je správny, pretože nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, a preto niet ani dôvodu na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V prípade mimoriadnej splatnosti tak veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi. Nemá preto právo na úroky ako odplatu za užívanie istiny, keďže dlžník ju už užívať nemôže.

11. Jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy.

12. Zosplatnením úveru nastáva predčasná splatnosť úveru, dochádza teda k zmene pôvodných podmienok, za ktorých bol úver poskytnutý. Po zosplatnení úveru sa dlžník, pokiaľ v určenej lehote neuhradí dlh, dostáva do omeškania a nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Odvolací súd preto uzavrel, že v predmetnej veci má žalobca nárok po zosplatnení len na úroky z omeškania a nie na dohodnuté zmluvné úroky, ako uviedol aj súd prvej inštancie.

13. Pokiaľ ide o uplatňovaný nárok žalobcu na úroky z omeškania vo výške 8 % ročne z nezaplatených úrokov (v právnej teórii označovaný ako tzv. anatocizmus) je potrebné uviesť, že veriteľ nemá právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva (tu úroky z omeškania zo zmluvných úrokov), a to preto, že ani Občiansky ani Obchodný zákonník mu túto možnosť nepriznávajú. Inak povedané, ani Obchodný ani Občiansky zákonník nezakotvujú majetkovú sankciu pre prípad omeškania s plnením príslušenstva pohľadávky. Nárok na príslušenstvo z príslušenstva pohľadávky nemôže plynúť ani z dikcie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, takýto úsudok by totiž bez väzby na § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka viedol k záveru, že príslušenstvo z istiny už nie je príslušenstvom pohľadávky, ale novovzniknutou samostatnou pohľadávkou. Branie úrokov z úrokov bolo napokon zapovedané už podľa tradícií rímskeho práva. Preto nie je možné priznať príslušenstvo aj z úrokov, pretože by tak súd priznal príslušenstvo (úroky z omeškania) z príslušenstva (úrokov), čo je tiež v rozpore s § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

14. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej výrokovej časti III. a výrokovej časti o náhrade trov konania IV. podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná. Odvolací súd preto žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

16. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).